

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpisy wnoszą dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wnoszą z doręczeniem 3,89 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemioście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

ROK XIV.

NOWEMIOSTO-POMORZE SOBOTA, DNIA 20 STYCZNIA 1934

NR. 8

Państwo naprawdę nie ma żadnego interesu w tem, by urzędnicy mieli rodziny?

Opaczne teorie sanacyjnego „Czasu“.

Krakowski sanacyjno-konserwatywny „Czas“ w obronie nowego uregulowania płac urzędniczych — polegającego na tem, że tym u dołu płace się obniża, a tym u góry się podwyższa, do takich poczuwa się wynurzeń:

„Przy sposobności (zmiany systemu płac) stosowano dodatki rodzinne, które nie miały oczywiście istotnego uzasadnienia. Ledwo zipiący podatnik oddaje swój ciężko zapracowany grosz na utrzymanie listonosza, policjanta, sędziego czy żołnierza, ale oddaje go potę, by pewnie niezbędne dla istnienia państwa funkcje mogły być wykonane. Nie obchodzi go natomiast zupełnie, czy ta funkcja zostaje wykonana przez kawalera czy przez członka żonatego czy przez ojca ośmiorga dzieci. Chce, by ta funkcja była wykonywana dobrze i tanio. Dodatki rodzinne były przytem premją dla zakładania rodzin, które później wielkim, nieraz zbyt wielkim okazywały się ciężarem i troską, o którą nieraz zmniejszała się wydajność ich pracy. Nasz przyrost ludności jest wciąż raczej za wielki, niż za mały“.

Zawarte w powyższym ustępie sanacyjnego tego pisma poglądy są tego rodzaju, że ich bez odpowiedzi żadną miarą pozostawić nie wolno. A więc „ledwo zipiącego podatnika“ nie nie obchodzi czy urzędnik jest żonatym czy kawalerem, byle jak najmniej go kosztował. I to pisze organ konserwatystów, a więc wielkich obszarników, przemysłowców i kapitalistów, którzy naprawdę niczego sobie w życiu nie odmawiali i nie żalowali, a liczni ich przedstawiciele tak marnotrawczo trwonili swój grosz, częstokroć za granicami kraju. A dzisiaj, kiedy i u nich „skwery“, to chcieliby oszczędzać na biednych urzędnikach. Powiadamy „biednych“, boć tylko tej szarej masie urzędników odmawia się poniekąd — w sensie tego pisma — prawa do rodziny, podczas, gdy t. zw. elicie urzędniczej, której pensje jeszcze podwyższono, starczy oczywiście jeszcze i na coś więcej niż tylko na samo utrzymanie rodziny. Ale nietylko o to jedno w danym wypadku, ponadto jeszcze chodzi o kwestję zasadniczą, a mianowicie o stosunek ideowy tegoż pisma do rodziny. Kościół kat. ustanowił na pierwszą niedzielę po Nowym Roku święto Rodziny po to, aby dać dowód, jaką wartość przypisuje dla rozwoju i zdrowia moralnego i fizycznego rodzinie — tej podstawowej komórce w organizmie każdego społeczeństwa, narodu, państwa.

Wszyscy też nowoczesni reformatorzy społeczni jak Mussolini, a ostatnio Hitler w pielegnowaniu ognisk rodzinnych upatrują główną podstawę potęgi państwa. Stąd ustanawiane premje dla rodzin z licznymi dziećmi, we Francji. Stąd nieustanne prowadzenie kampanji przez wszystkie władze państwowe za rozrostem ludności i ta wielka walka z demoralizacją, wszczęta przez Hitlerowców. A tu pismo polskie nie waha się rozgłaszać zasad, które idą w zupełnie przeciwnym kierunku od wyżej wyliczonych dążeń i zasad, a które w swych skutkach musiałyby doprowadzić do wyludnienia się kraju. Ładny los w ten sposób przeznacza to pismo narodowi i państwu polskiemu na przyszłość, gdyby poszło podług tej jego recepty. Wtedy inne — sąsiednie, a nawet czysto nam wrogie państwa będą rosnać w liczbę mieszkańców i siłę, a my będziemy stale podupadać. Stanowisko więc „Czasu“ ani nie jest patrijotyczne ani państwowe, a raczej wręcz przeciwnie, nie mówiąc już o tem, że sprzeczne jest ze zasadami Kościoła kat.

A i jego argumenty ekonomiczne są całkiem do niczego. Przyczyną kryzysu to nie nadmiar ludzi, a ich brak. Za mało jest zjadaczy chleba i stąd ta taniłość zboża. Niech będzie jak najwięcej ludności, wtedy zwiększy się konsumpcja, a wtedy pójdą i ceny w górę i ruszy z martwego punktu całe życie gospodarcze.

Aż na takie więc łamańce ideowe naraża pisma sanacyjne obrona tego, czego żadną miarą bronić się nie godzi.

Obsadzenie wojskiem Zagłębia Saary?

Taką możliwość rozważa się jakoby w Genewie w związku z postępowaniem propagandy hitlerowskiej.

Londyn. Biuro Reutersa, komentując to doniesienie, stwierdza, jakoby w kołach politycznych Genewy panowało przekonanie, iż w razie dalszych postępów wspomnianej propagandy należy obsadzić w możliwie jak najkrótszym czasie Zagłębie wojskami międzynarodowymi.

O Zagłębie Saary.

Niemcy butnie odrzucają zaproszenie Ligi Narodów.

Berlin, 17. 1. Niemieckie biuro informacyjne ogłasza następujący komunikat:

Jak wiadomo, Rada Ligi Narodów zwróciła się z pośrednim zaproszeniem do Niemiec, aby zechciały podczas rozważania sprawy zagłębia Saary zająć ponownie swoje miejsce w Genewie. Niemcy jednak wystąpiły z Ligi Narodów nie po to, aby przy pierwszej nadarzającej się sposobności zjawić się tam ponownie, gdy tego inne mocarstwa będą sobie życzyły.

„Zadanie, jakie obecnie Liga Narodów ma do załatwienia w sprawie Zagłębia Saary — ciągnie komunikat — jest nadzwyczaj proste. Wstępne prace przygotowawcze w sprawie sporządzenia list, uprawnionych do głosowania, zostały już przeprowadzone. Chodziło tylko, aby Rada Ligi Narodów przeprowadziła swoje zadanie w sposób jak najlepszy i lojalny.“

„Inicjatywa prasy angielskiej sprowadzenia do zagłębia Saary milicji w siłę 4.000 ludzi — zaznacza komunikat — jest zupełnie niewłaściwa. W Zagłębiu Saary nigdy nie wydarzyły się zaburzenia na wielką skalę. Jedynie dwie ofiary śmiertelne zanotowano tam i to narodowych socjalistów.“

„Jeżeli poza tem wyłania się okropny plan podziału Zagłębia Saary — kończy biuro informacyjne — to wykazuje to, że właściwe osobistości widocznie nie są świadome poważnego niebezpieczeństwa, jakie stanowi tego rodzaju plan. Odrzucenie propozycji genewskiej stawia nie Niemcy, lecz co najmniej Ligę Narodów w przykrej sytuacji“.

Specjalna komisja bada fortyfikacje francuskie na wschodzie.

Brak zaprzeczenia o wadliwej budowie.

Paryż. Sensacyjną wiadomość „Matina“ o rzekomo wadliwej konstrukcji niedawno wybudowanych fortyfikacji na granicy wschodniej Francji wywołała w francuskiej opinii publicznej, a w szczególności w kołach wojskowych zrozumiałe zaniepokojenie.

W związku z tem odbyła się w ministerstwie wojny pod przewodnictwem min. Daladiera tajna konferencja z udziałem kilku członków sztabu generalnego, na której zapadła decyzja natychmiastowego zbadania stanu fortyfikacji przez specjalną komisję rzeczoznawców.

Wedle obiegających pogłosek wady konstrukcyjne poszczególnych schronów i wież strzelniczych mają być bardzo poważne, a w szczególności zabezpieczenie przeciw-gazowe wykazuje podobno wielkie braki.

Dzisiejsza prasa poranna, zamieszczając powyższe wiadomości, podkreśla z naciskiem fakt, że dotąd nie ukazało się jeszcze żadne urzędowe zaprzeczenie powyższych niepokojących pogłosek.

Przed reformą walutową w Austrii.

Wiedeń, 16. 1. Minister skarbu Buresch oświadczył dziennikarzom, że rząd austriacki powziął postanowienie przeprowadzenia konwersji pożyczki Ligi Narodów. Odpowiednie kroki przygotowawcze podjęte zostały już w Genewie.

Rząd ma nadto zamiar przeprowadzić zmianę systemu monetarnego i przystosować system austriacki monetarny do systemu innych państw. Reforma przeprowadzona będzie prawdopodobnie w pierwszej połowie rb.

S. p. Helena Paderewska.

S. p. Helena Paderewska, z domu baronówna Rosen, wychowywała się w domu babki swej Rucińskiej, gdyż matka jej zmarła przy porożeniu. Pierwszym jej mężem był znany artysta skrzypek, Władysław Górski. W roku 1899 wyszła za mąż za Ignacego Paderewskiego, a związek ten błogosławił w katedrze warszawskiej ks. prałat Chełmiński. Przez lat 35 śp. Helena Paderewska była nieodstępna towarzyszką w życiu wielkiego małżonka, odgrywając pod każdym względem niezmiernie doniosłą u jego boku rolę.

Pochodząc ze znanego w Polsce rodu Rosenów, — ojciec śp. Heleny Paderewskiej był wnukiem generała Rosena, wstawnego w wojnach napoleońskich, — Zmarła była gorliwą wyznawczynią najpiękniejszych tradycji polskich, a wychowana w duchu wybitnie katolickim, zasady polskie i katolickie wcielała też na każdym kroku w swem pracowitem życiu.

Sp. Helena Paderewska od lat najmłodszych oddawała się gorliwie pracy społecznej. Podczas wojny jej działalność społeczna zataczała coraz szersze kręgi. Założyła najpierw w Ameryce, a potem w Polsce Biały Krzyż oraz w czasie sprawowania wysokiego urzędu premiera przez jej małżonka w kraju szereg innych instytucji społecznych. Odnaczona została orderem papieskim Pro Ecclesia.

Od szeregu lat złożona była ciężką niemocą, przebywając stale w siedzibie Riond Bosson.

Pogrzeb śp. H. Paderewskiej odbył się w czwartek.

Czy dewaluacja korony czeskiej?

Praga, 17. 1. Rozeszły się tu pogłoski, że b. minister Englisch przedłożył ministerstwu skarbu projekt obniżenia wartości korony czeskiej o 15—20 proc. i podjęcie w związku z tem zarządzeń, zmierzających do ożywienia życia gospodarczego drogą zwiększenia kredytów. Zwolennikiem tego planu ma być obecny minister skarbu Trapl.

Pogłoski te wywołały w sferach politycznych i gospodarczych konsternację, gdyż Czechosłowacja, podobnie jak Francja, jest krajem drobnych oszczędności i tego rodzaju eksperymenty z koroną czeską naraziłyby szerokie warstwy drobnych ciułaczy na poważne straty.

Jedynie sfery rolnicze, silnie zadłużone, odnoszą się do tego projektu przychylnie.

Londyn obawia się wojny monetarnej.

Londyn. Zapowiedź nowej amerykańskiej polityki monetarnej znalazła wyraz również na dzisiejszej giełdzie, na której dała się zauważyć silna zwyżka akcji kopalń złota. Zlecenia kupna napływały tak masowo, że maklerzy nie mogli nadążyć w ich przyjmowaniu.

W tutejszych kołach gospodarczych zapowiedź utworzenia amerykańskiego wyrównawczego funduszu dewizowego wytwarza nastrój pesymistyczny z uwagi na możliwość przeniesienia kontroli międzynarodowej złota z Londynu do Waszyngtonu, co mogłoby spowodować angielsko-amerykańską wojnę monetarną.

W Austrii udaremnił przewrót hitlerowski.

Spiskowcy wyznaczyli już termin zamachu i podzielnili się urzędami.

Wiedeń. W związku ze zdemaskowaniem rękawic w sprawie zamachu stanu w Austrii, prowadzonych między Heimwehrą, a niemieckimi Hitlerowcami, planowany był przewrót, mający na celu zmianę ustroju państwa.

Głównymi inicjatorami tego planu byli: przywódca dolno-austriackiej Heimwehry, hr. Alberti oraz przywódca austriackich Hitlerowców Frauenfeld. Przygotowania postąpiły już na tyle, że był już nawet wyznaczony dzień zamachu stanu.

Na skutek wykrycia cały ten zamach został udaremniiony.

Co wiedzieć należy o nowych ubezpieczeniach społecznych?

Ukazało się ostatnio kilkanaście rozporządzeń wykonawczych do ustawy scaleniowej, które wprowadziły przewrót w dotychczasowej organizacji ubezpieczeniowej. Podajemy poniżej najważniejsze informacje o nowym porządku w ubezpieczeniach społecznych, ograniczając się chwilowo do wiadomości, interesujących pracodawców w miastach.

Zamiast Kasy Chorych — Ubezpieczalnia Społeczna.

Z dniem 1 bm. dotychczasowe Kasy Chorych uległy przekształceniu na Ubezpieczalnie Społeczne. Ubezpieczalnia Społeczna odąd zajmuje się nie tylko ubezpieczeniem na wypadek choroby, lecz również wykonuje jako pierwsza instancja ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość, dalej ubezpieczenie pracown. umysłowych, następnie ubezpieczenie wypadkowe oraz wreszcie ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i choroby zawodowej.

Równocześnie przeprowadzono rewizję okręgów dawniejszych kas chorych. Na terenie ziem zachodnich zaszły następujące zmiany: powiat sępoleński należy do Ubezpieczalni w Bydgoszczy, powiat rypiński do Brodnicy, powiat żniński do Gniezna, powiat kościański do Grodziska, pow. jarociński do Ostrowa, powiat świecki do Tucholi. Pozostałe powiaty Wielkopolski i Pomorza do dawnych kas chorych, a obecnie ubezpieczalni społecznych.

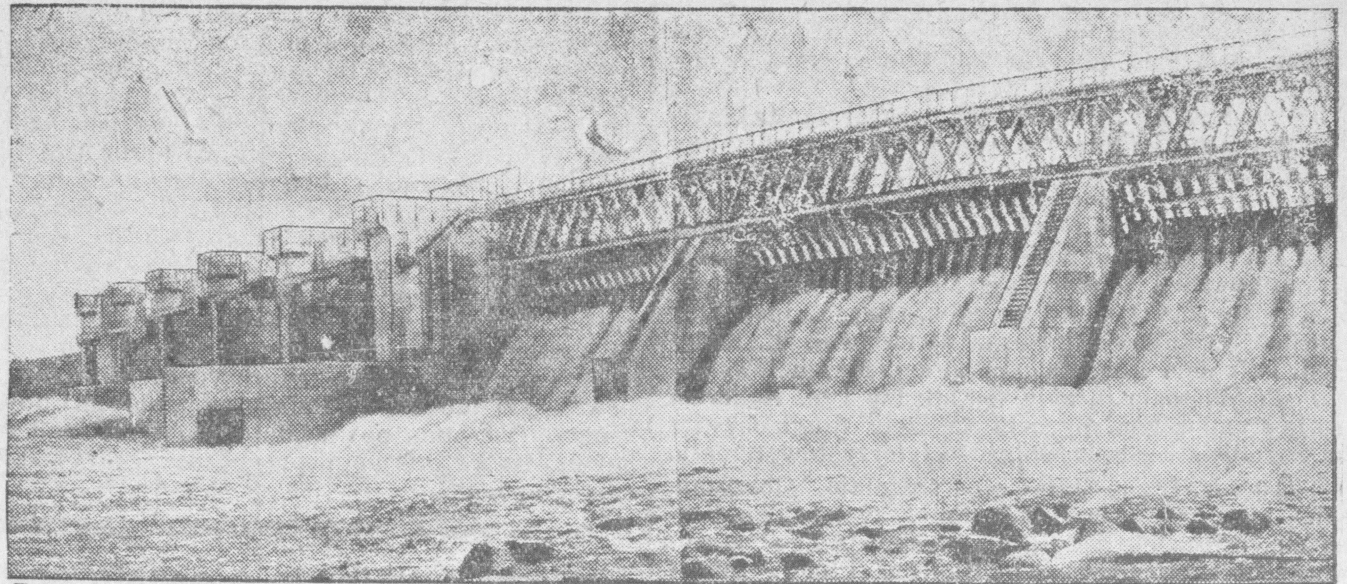
Składki na czas do 31 grudnia 1933 r.

Stare składki należy płacić w dotychczasowy sposób do dotychczasowych instytucji, a więc:

1. składki na Kasę Chorych do dawniejszej Kasy Chorych, dziś Ubezpieczalni Społecznej;
2. składki na ZUPU do danego ZUPU;
3. znaczki inwal. należy wpleść do końca 1933 r.;
4. składki na fundusz bezrobocia i na fundusz pracy wpłaca się jak dawniej;

5. sprawa ubezpieczenia wypadkowego przedstawia się następująco: w r. 1933 dokonano repartycji za rok 1932. Z tej repartycji połowa była płatna w 1933 r., druga zaś połowa płatna jest w 1934 r. w 2 ratach; te dwie raty należy jeszcze zapłacić w roku bież.; ale repartycji za rok 1933 już nie będzie; natomiast, mniej więcej w połowie lutego, ubezpieczalnie społeczne zakomunikują pracodawcom, ile na poszczególnego pracodawcę przypada składki ubezpieczenia wypadkow. za styczeń r.

Gigantyczny kanał.

Na rycinie uwidoczniiona tama kanału na jeziorze Szawańskim. Kanał ten, który połączył Bałtyk z Białym morzem i przez to zaoszczędza okrętom kilkaset klm. drogi okężnej, został ostatnio wykończony. Jest to największe dzieło z dziedziny techniki, jakiego dokonały Sowiety.

Składki za czas po 1 stycznia 1934 r.

Składki, przewidziane w ustawie scaleniowej i dekrete o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, płatne są łącznie za wszystkie rodzaje ubezpieczeń, co miesiąc zdołu, najpóźniej do dnia 10-go następnego miesiąca. Należne składki mają być wypłacane do właściwych Ubezpieczalni Społecznej. A więc najpóźniej do dnia 10 lutego r. b. musi być wpłacona składka za miesiąc styczeń r. b. już według nowych przepisów. Na podstawie tych nowych przepisów, przedstawia się wysokość i podział składek pomiędzy pracodawcę i ubezpieczonego jak następuje:

A. W ubezpieczeniach robotniczych Ubezpieczeni na wypadek:

1. Choroby przewiduje składkę w wysokości 5,0 proc., z której pracodawca i ubezpieczony płacą po 2,5 procent.

II. Inwalidztwa i starości (emerytalne) określa składkę dla górników i hutników w wysokości 5,8 proc. zarobków, z której ubezpiecz. płaci 3,6 proc., pracodawca zaś 2,2 proc. Dla pozostałych robotników przemysłowych składka łączna wynosi 5,2 proc., ubezpieczony zaś i pracodawca płacą odpowiednio 3,3 proc. i 1,9 proc. (odrębne składki sto-

suje się na Górnym Śląsku).

III. Wypadku w zatrudnieniu i choroby zawod. Składka za to ubezpieczenie obciąża wyłącznie pracodawcę. Składka ta ustala się co trzy lata, przyczem tak, aby poszczególne grupy pracodawców pokrywały zasadniczo swymi składkami przypadające na nie ryzyko wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Na pierwszy trzyletni okres przeciętna wysokość składki dla przemysłu wynosi 1,1 proc. zarobku ubezpieczonych, dla rolnictwa zaś 0,8 proc. zarobku. Zaznaczyć należy, że jest to przeciętne obciążenie składkami dla wszystkich gałęzi przemysłu oraz dla rolnictwa — jako całości. Poszczególne gałęzie przemysłu, zależnie od wykazanego przez statystykę wypadkową stopnia niebezpieczeństwa, będą płaciły składkę, odchylając się w jedną i drugą stronę od przeciętnej 1,1 proc. To samo dotyczy również rolnictwa. Jednak rozpiętość składek, płaconych przez rolnictwo, będzie stosunkowo bardzo niewielka. Dla pokrycia niedoboru instytucji ubezpieczenia wypadkowego w dzielnicach pomieckich ustanowiona została dodatkowa składka w wysokości 0,3 proc. zarobków w przemyśle oraz 0,2 procent zarobków w rolnictwie. (Dokończenie nastąpi).

Gen. Haller w Ameryce.

Entuzjastyczne przyjęcie.

Prasa amerykańska poświęca dużo miejsca opisom przyjęcia gen. Józefa Hallera przez armję amerykańską w Nowym Jorku.

Przed hotel „Ambasador”, w którym zamieszkał „błękitny generał” zajęte były dwa samochody wojskowe. Na pierwszym powiewał sztandar generalski. W towarzystwie swej polskiej świty i przybyłych do hotelu amerykańskich oficerów udał się gen. Haller do prywatnego mieszkania podpułkownika artylerji przeciwlotniczej E. Gauche, gdzie oczekiwali go gen. Byrne, inspektor korpusu nowojorskiego oraz wicekonsul R. Kwiecień, imieniem konsula generalnego Marchelewskiego. Po obiedzie toczyła się między gen. Hallerem a oficerami z gen. Byrnem na czele długa ożywiona rozmowa na interesujące artylerzystów tematy.

O godz. 9 zapełniła się szalenie olbrzymia sala zbrojowni przy Columbus avenue publicznością, owacyjnie witającą przybywającego w towarzystwie oficerów gen. Hallera, który zasiadł na miejscu honorowym między gen. Byrne, a ppłk. Gauche. Obok usiedli: konsul p. Kwiecień, konsulowie Francji, Belgii, Włoch, porucznicy Dziób, Pałaszewski i Emil Brykczyński. Wokół ustawiło się 55 pocztów sztandarowych i po odegraniu marsza generalnego rozpoczęła się defilada oddziałów Legjonu amerykańskiego i innych oddziałów.

Sensację stanowiło wystąpienie oddziału „Hełmów stalowych” z orkiestrą, grającą starego znanego marsza pruskiego wojskowego „Fridericus rex”, „Stahlhelmmowcy” nieśli sztandary: amerykański, b. cesarski oraz swój organizacyjny z żelaznym krzyżem.

Burze oklasków witały polskich weteranów oraz uroczym wyglądem kobiety polski korpus pomocniczy.

Nastąpiło zaprzysiężenie nowego zarządu placówki Legjonu amerykańskiego, poczem orkiestra odegrała hymny narodowe. Wówczas gen. Byrne poprosił gen. Hallera, aby przypiął na piersiach 5 weteranów inwalidów amerykańskich odznaki orderu „Purpurowego Serca”. Było to dla gościa z Polski wielkie wyróżnienie, gdyż order ten ma szczytne tradycje w historii Stanów Zjednoczonych.

Po odegraniu hymnu „Jeszcze Polska nie zginęła”, ogólna defilada oddziałów wojskowych i poczetów sztandarowych zakończyła się podniosłą uroczystością, „świadcząca — jak piszą dzienniki amerykańskie — że na ziemi Waszyngtona nie zapomniano o tradycjach przyjaźni, nawiązanych

przez Kościuszkę i Pułaskiego, a odnowionych na polach bitew w Szampanji”.

Dalszym punktem programu uroczystościowego był wielki wiec w gmachu Wyższej szkoły Stuyvesant. Mimo mrozu liczna publiczność zapełniła szalenie halę tej szkoły celem złożenia hołdu gen. Hallerowi. Przybyło wiele delegacji ze sztandarami. Dziewczątka w strojach polskich rzuciły kwiaty. Na zakończenie wygłosił dłuższe przemówienie gen. Haller, kończąc okrzykiem na cześć Stanów Zjednoczonych, Polski i Prezydenta.

Następnego dnia gen. Haller odwiedził redakcję kilku pism polskich i w rozmowie z dziennikarzami wyraził uznanie dla prasy polskiej w Ameryce, za jej ofiarną pracę, przyczem podkreślił znamieny szczegół. Oto gdy podczas pierwszego pobytu w Ameryce rozmawiał z prezydentem Coolidge, oświadczył mu on, że Polacy są dobrymi obywatelami. To samo powiedziała mu teraz pani Roosevelt, matka obecnego prezydenta, która jest tego samego zdania.

Zmiany w ustawie o czasie pracy obowiązujące z dniem 1 bm.

Najważniejszymi zmianami, wprowadzonymi do ustawy o czasie pracy z dniem 1 bm., są następujące postanowienia: **Skasowanie t. zw. angielskich sobót**, zmniejszenie wynagrodzenia za godziny nadliczbowe z 50 proc. do 25 proc. i ze 100 proc. do 50 proc.; odrabianie niektórych dni świątecznych w drodze przedłużenia pracy w okresie następnych trzech tygodni, w taki sposób jednak, aby ogólny czas próby w okresie 4 tygodni nie przekroczył 192 godzin; przedłużenie czasu pracy służby pielęgniarskiej i zajętej opieką nad chorymi do 10 godzin dziennie i 60 godzin tygodniowo; wprowadzenie zasady rozkładania czasu pracy dla przemysłów sezonowych, uzależnionych od pory roku i warunków atmosferycznych.

To przedłużenie czasu pracy temniej jest dziś do zrozumienia wobec ogromnego bezrobocia, gdzie taki jest nadmiar wolnych rąk do pracy. — I stąd w innych krajach przemyśliwa się nad skróceniem czasu pracy, aby jak największej ilości ludziom dać zatrudnienie, a my przedłużamy jeszcze czas pracy.

Renty starcze prac. umysłowych.

Nowe przepisy utrudniają znacznie uzyskanie rent.

Uchylony przez radę ministrów projekt nowelizacji dekretu z roku 1927 o ubezpieczeniu pra-

cowników umysłowych przewiduje zmiany w przepisach o rencie starczej dla pracownków umysłowych. Według dotychczasowych przepisów każdy ubezpieczony, który przebył w ubezpieczeniu co najmniej 60 miesięcy składkowych i osiągnął 65 lat życia, otrzymywał rentę starczą, chociażby był nawet nadal zatrudniony. Renta starcza wynosi, jak wiadomo, już po 5 latach ubezpieczenia 40 proc. płacy podstawowej, służącej za podstawę wymiaru renty.

Projekt noweli przewiduje, iż wypłata całkowitej kwoty rent starczych, bez względu na to, czy ubezpieczony pracuje, będzie miała miejsce tylko w tym wypadku, gdy ubezpieczony posiada co najmniej 30 lat ubezpieczenia, t. zn. gdy należycie opłacił swoje prawa. Pozatem rentę starczą będzie się redukować w razie, jeżeli uprawniony pozostaje w zatrudnieniu. Całą więc rentę starczą otrzymywać będą tylko uprawnieni bezrobotni.

Przepisy, dotyczące renty starczej, mają wejść w życie w stosunku do osób, które już pobierają renty starcze dnia 1 lipca 1934 r.

Projekt noweli przedłuża na nowe 5 lat wygasłe z końcem 1932 roku ulgowe warunki zaliczania do pracowników umysłowych ekspedjentów sklepowych i księgarskich.

Projekt wprowadza wreszcie znaczne zmiany w przepisach o rozstrzygnięciu sporów w ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Odwołania od decyzji ZUPU. winny być wnoszone do instancji orzekającej za pośrednictwem ZUPU. Jeżeli zakład uzna odwołanie za uzasadnione, od razu zmieni swą decyzję jeżeliby zaś nie widział podstawy do zmiany, decyzji, wówczas obowiązany jest odesłać odwołanie do instytucji orzekającej. Sprawa nie może być przetrzymana w ZUPU dłużej jak 3 tygodnie.

Spiączka w Afryce.

Całe wsie wymierają.

W kolonjach francuskich w Afryce szerzy się straszna zaraza śpiączki, siejąc wszędzie posiew śmierci, zwłaszcza w miejscowościach położonych w pobliżu równika.

Położenie ludności jest wręcz opłakane. Często wymierają całe wsie, a w innych straszna zaraza pozostawia tylko wycieńczone niedobitki. Obecnie czyni się usilne starania zwerbowania większej ilości lekarzy dla wspomnianych kolonij. Ogółem bowiem na niemal 6 milionów tubylców jest tylko 70 lekarzy.